

blev *Laantageren udbetalt*, saaledes at ingen kommer til at svare Afdrag og Renter af Kurstabet ved Laanets Op-tagelse.

3. *Hjælpeforanstaltninger*, hvorved *mindre bemidlede Obligationsindehavere*, der paa Grund af Rentekonverteringen og Gældsnedskrivningen kommer i særlige Vanskeligheder, kan faa Erstatning geller Hjælp fra Statskassen.

4. *Ophævelse af de prisfordyrende* og for Forbrugerne saavel som for det arbejdende Landbrug lige skadelige *Ordninger* som Smørordning, Kornordning, Destruktionsordning m. v.

5. En *gennemgribende Prisregulering*, saaledes at det arbejdende Landbrug tilsikres en ordentlig Pris for sine Produkter, uden at den Pris, Forbrugerne maa betale, derfor forhøjes, hvilket kan opnaas, naar der sættes ind mod ublu *Mellemhandleravance*.

6. En *effektiv Hjælp til de arbejdsløse*, først og fremmest ved Fremskaffelse af Arbejde gennem Igangsættelse af offentlige Arbejder til tarifmæssig Betaling, Forkortelse af Arbejdstiden i Statens og Kommuners Tjeneste o. s. v., samt ved Ophævelse af 10 Maaneders og 26 Ugers Bestemmelserne i Arbejdsløshedsloven, idet Staten bærer Omkostningerne derved.

7. Dækningslove, hvorved Midlerne til denne Kriselovgivning fremskaffes gennem *Besparelser* paa Statens uproduktive Udgifter samt gennem en *Skat paa store Indtægter og Formuer*, eventuelt parret med en særlig *Beskatning af Aktieselskabsudbytte*.

Forhandlingen ved Lovforslagets 2. og 3. *Behandling*, der foregik den 31. Juli og 1. August, drejede sig hovedsagelig om Rentelettelsen, om de foreslaaede prishævende Foranstaltninger m. m. og om Virkningen for Sparerne af Rentens Nedsættelse. Men ogsaa Regeringens Kronepolitik og Bankernes Forudsætninger for at medvirke til Konverteringen blev i vidt Omfang draget ind under Diskussionen.

Af Regeringen og Regeringspartierne blev det hævdet, at Oppositionspartiernes Forslag om Prisforhøjelser paa Landbrugsprodukter ikke vilde betyde en saadan Hjælp for Landbruget, som Rentenedsættelsen rummede, medens de vilde medføre Varefordyrelse for den øvrige Befolkning og dermed indskrænket Forbrug. Da Priserne var stigende, syntes Tidspunktet heller ikke at være inde til en kunstig Prisforhøjelse. Ejendomsskatternes Nedsættelse vilde være en Gave til de nuværende Ejere; i det konservative Forslag var i øvrigt ikke anvist Dækning for Statsrefusionen til Kommunerne af de $\frac{5}{6}$, og Venstres Forslag vilde i Landbrugets vanskeligste Aar have medført højere Skatter i udprægede Landamter. — Fra